

נור אהרן

מאיר לי את הנשמה!

**פרשת
יתרו**

כניסת השבת: י"ם: 16:42 מרכז: 16:59 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

הפתרון למוטציה העמלקית

עורך: ראם בן טוב

העבדות לאנכי ה' אלקיך תנתק אותך סופית מהאנוכיות של הטיפוסים ממצרים...

ליל הסדר אצל משפחת שוקרון הוא חוויה מיוחדת במינה, סבא שוקרון נותן לכל אחד מהנכדים יחס אישי, והסבתא החרוצה מפנקת את המשפחה המפוארת במיטב מטעמי החג, וכאלו יש רבים. סבא שמעון הוא טיפוס משקיען וכל שנה לפני הלילה המיוחד הוא יושב עם הגדה מיוחדת ומכין פירושים יפים ותשובות לכל שאלה שאולי תגיע. אבל בפעם האחרונה שבה חגג את ליל הסדר עם כל בני המשפחה הפתיע אותו נכדו הגדול אריאל עם שאלה עליה מעולם לא חשב, היה זה לאחר הקטע מההגדה "אילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים עדיין אנחנו ובני ובנינו היינו משועבדים לפרעה במצרים..." אותו ניגן שמעון בניגון מרוקאי עתיק אותו ירש מאבותיו "אבל סבא" הנכד לא יכל להתאפק ומיד שאל "איך יכול בעל ההגדה להתחייב שאילו לא יצאנו אז, עד היום היינו במצרים? אולי במשך השנים היינו אוזרים אומץ ונלחמים במצרים ומשתחררים, או שזאת היא חלופי שלטון שהיו מאפשרים ליהודים לצאת?" אריאל סיים את שאלתו הנובנה וקצר צרור מחמאות מכל יושבי השולחן על השאלה המעניינת, אבל לסבא היה קצת לא נעים, באמת מעולם הוא לא חשב על השאלה הזו עד שהגיע נכדו, הוא הבטיח לאריאל שהדבר הראשון שיעשה במוצאי החג הוא להרים טלפון למורנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א כדי לקבל תשובה שתניח את דעתו, והרב כמו תמיד לא אכזב... פרשת יתרו תשפ"א, יוצאים לדרך...

אין אפשרות להרגיש יהודי עם ת.ז. מצרית...

גאולת מצרים מחולקת לשני חלקים: א. שלב הגאולה, היציאה המפורסמת מגבולות ארץ המכשפים. ב. השלב שבו אנו מפסיקים להרגיש עבדים. מבאר הרב: לצאת ממצרים ולהסתובב עם ת.ז. מצרית עדיין זה לא נקרא שאתה משוחרר... פה מגיעים אל שלב ה"פדיתנו מבית עבדים"... לפדות הכוונה משהו תמורת משהו, בזכות הסכמתנו לקבל את התואר עבדי ה' זכינו לצאת מהעבדות, זאת אומרת החלק שבו העניקו לנו אפשרות לפדות את עצמנו מעול העבדות הוא כאשר הגענו לשלב של תעבדו את האלוקים על ההר הזה! מתי הוכרו בשמים על יציאת מצרים? "אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" התשובה: על הר סיני - פה השחרור היה סופי סופי.

עד כאן יפה מאוד אבל היה עוד אחד שהתכוונת ליציאה סופית מהמצרים הגיעה לאוזניו. האומה שמאיימת עליו הולכת למחוק אותו כליל. היה אחד שידע שכשעם ישראל מקבל את התורה הוא זוכה להפדות מהעבדות... ואז הוא מתחיל לרעוד מפחד... הוא זוכר שסבא יצחק הבהיר בברכתו לעשיו שברגע שהקול קול יעקב - אין הידיים יד עשיו... עד עכשיו, הנכד של עשיו נהנה מהמצב הירוד של האומה של זרע יעקב, מ"ט שערי הטומאה העניקו לו פריחה עוצמתית כזאת... כעת הוא מאויים! מיהו הנכד הזה, ומה בער לו לצאת להילחם 850 ק"מ מהבית בערד עד לרפידיים? כמובן מיודענו - **עמלק**: הטיפוס העמלקי יוצא למלחמת הישרדות, ברור לו שאם עם ישראל מקבל תורה בשלימות זהו הסוף שלו והוא נמחק מהמפה... מנין לו שעם ישראל הולך לקבל תורה? ומה ראה הברנש לפגוש דווקא בתחנה אחת לפני האחרונה את האומה הישראלית? כל זאת יבאר לנו מורנו הרב. בהצלחה!

הנגיף העמלקי והחיסון היהודי...

"שמעו עמים ירגזו, חיל אחזי יושבי פלשת, אז נבהלו אלופי אדום..." אותם אלופי אדום הם החבר'ה שלא יושבים רגל על רגל עם כוס קפה ומחפשים רק תאוות, המגמה העמלקית היא להילחם בטוב! והבהלה העמלקית מגיעה לשיאה כאשר הם הרגישו שהוא פחות מתפקד... כשעם ישראל רחוק מהאמת עמלק בשיא השלימות... פתאום הוא מרגיש "ירידת הדורות", אנשים מתחילים לדבר אחרת כל מילה שניה "בעזרת ה'" "אם ירצה ה'" ואז הוא נזעק מיידית, זוהי מלחמת הקיום שלו. ככל שלעולם יהיה טוב - לעמלק נהיה רע! מה שמגדיר דוד המלך "קרבת אלוקים לי טוב" מרסקת לו את כל האגו של כוחי ועוצם ידי... האומה הישראלית הזאת היא נטל, היא מחייבת אותנו להשתנות... ברגע שהאמת צועקת "הקול קול יעקב" כשהעולם חי אמונה המעשים מדברים בעד עצמם... וברגע שקופצים לים הגועש ומראים שהאמונה היא לא רק בשכל, היא גם בלב, היא גם מתבטאת בפועל - פתאום אין הידיים, שהיו עד היום בהרגשה שכוחי ועוצם ידי עשה לי

בפרשיות האחרונות נדמה היה שכבר לא נשאר זכר מהמצרים, בשבוע שעבר קראנו על הים שפלט עשרות מליוני מצרים ואיך כל יהודי הלך לזהות אם זה סופי... זיהו מהיר של הבוס החמוד... ופתאום באופן ספונטני החלה אומה שלימה לרקוד במעגלים ולשיר "אז ישיר משה"... נושמים את הדרור סוף סוף... ואז המוסיקה נקטעה! הס! הודעה דרמטית של מנהיג האומה רבנו משה: אחיי בית ישראל! אמנם רואים אנו כמו עינינו איך אלוקי השמים טיפל סופית באותם אלו שהחשיבו את עצמם כאלוהי הארץ, אך דעו אחיי שאנחנו רק בשלב הראשון... השלב השני, והוא היותר מאתגר, עוד לפנינו! אומנם יצאנו ממצרים, אבל העבודה הקשה יותר זה להוציא את המצריים שנשאר עדיין... בתוכנו! ומבאר מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א כאשר נגלה הקב"ה למשה רבנו בסנה הבוער, הבטיח לו בורא העולם שרק "בהוציאך את העם ממצרים תעבדו את האלוקים על ההר הזה..." אין מדובר כאן בנקודת זמן, אלא קבלת התורה על הר סיני היא היציאה הסופית ממצרים, כאשר נקבל את התורה ונשעבד את רצוננו למלכנו, נוציא גם את מצרים מתוכנו. את זה לא יכולנו לעשות לבד לעולם אילו הקב"ה לא הוציא אותנו...

את החיל הזה, ידי עשיו... זאת אומרת קול יעקב הוא לא רק קול שיוצא מהגרון... אלא בעומק הכוונה היא שהמעשים של יעקב מדברים ומבטאים אמונה! ממילא ידי השקר של עשיו נעלמות כליל... הפסוק אומר "ראשית גוים עמלק" - מסביר הרב: האחיזה של הגוי עד היום היא עמלק! וכאשר עם ישראל היה מקבל את התורה בשלימות רוחנית, הכוונה עם אמונה ב-100% - לא היה אחיזה לגוים אלא הם היו נטפלים ונעשים משמשים לאומה הישראלית, את זה ידע עמלק מצוין, לכן הוא נזעק ורץ את כל מאות הקילומטרים כדי להגיע ולנסות רגע לפני המעמד האדיר לכרסם אפילו משהו באמונתם ואז...

אין עליה בלי ירידה...

עמלק מגיע לרפידים, מדוע דוקא לשם? כולנו מכירים את המדרש המפורסם: "למה נקרא שם המקום רפידים? משום שרפו ידיהם מן התורה". נכון! אבל עדיין צריך להבין: לא היו אז אוטובוסים ישירים ועמלק יצא לדרכו הרבה קודם, אז מנין לו לעמלק שרפו ידיהם מן התורה? מבאר מורנו הרב יסוד שחייבים לזכור אותו גם היום: עמלק יודע - מהי חניית הביניים רגע לפני שמגיעים למתן תורה? התשובה - רפידים! שנאמר "ויסעו מרפידים ויבואו הר סיני" זוהי התחנה האחרונה לפני שעם הנצח מקבל את התורה והופך לעבדי ה', ולכן ברור לו שזהו המקום האחרון שבו הוא יוכל להילחם בו, לעמלק ברור שתמיד רגע לפני שהאדם עולה בדרגות יש לו - נסיונות!! עמלק יודע שהעם הזה הולך לכיוון עליה, זאת הוא כבר הרגיש בירידה אצלו, פתאום החבר'ה בעמלק-סיטי התחילו לדבר על בורא עולם וכותרות העיתונים פרטו בהרחבה את קריעת ים סוף, ואז הברנש מתחיל להילחץ, הוא יודע שרגע לפני העליה חייבת להיות ירידה, ואכן ברפידים זה קרה. עם ישראל מגלה שאין מים ואנשים מתחילים לשאול "היש ה' בקרבנו אם אין?" מה התגובה? אה, אנחנו בטח לא ראויים, אז ברור לנו שכבר ה' לא נמצא בקרבנו, התחילו עם ספיקות בנוגע לאהבת ה' אותם, כן, לא, יכול להיות, "לא תמיד", "רק אם"... על הירידה הזאת על חוסר האמונה הזה ידע זאת היטב עמלק! חוק הטבע הזה שאומר שאי אפשר לעלות בלי לרדת - אומר עמלק אם במתן תורה חייבת להיות כזו עליה - בהכרח שחייבת להיות לפני כן ירידה... ועמלק לא מתכוון לפספס את ההזדמנות, הוא רץ לתחנה של הירידה כדי לתפוס את עם ישראל בירידה!!! ולהשאיר אותו ירוך, כך הם עדיין יישארו במצרים וקבלת התורה שלהם לא תיעשה בשלימות. מצרים היא מקום ירידה, איך אומר ה' ליעקב? "אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה" את הירידה הזאת עמלק בא להנציח, ועד היום אנחנו סובלים מכך... מתי? איפה? בואו נראה!

מים מזוקקים או מים מסופקים?

עמלק תופס טרמפ על המשפט שהטיל ספק בקשר עם רבנו של עולם "היש ה' בקרבנו אם אין" עם ישראל מגיע לרפידים "ויצמא שם העם למים" בא ה' ואומר למשה "קח את המטה והכית בצור" פלאי פלאות - מתחילים המים לצאת... אבל משה קולט שלא מדובר פה בצמאון למים... זהו צמאון למשהו אחר! "מה תריבון עמדי? מה תנסון את ה'?" יש פה נסיון שהם לא עומדים בו "היש ה' בקרבנו?" פתאום נכנס להם לראש שהכל תלוי בנו, ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו... מי מגיע אז? הטיפוס הידוע - עמלק, בגימטריא ספק! הוא רוצה שעם ישראל יקבלו תורה מתוך ספק מסויים ובזה הברנש אכן הצליח, להכניס ספיקות... חטא העגל כולו סובב סביב הספיקות בתורת

משה... ובימינו? אנחנו לא אכולי ספיקות? בלי העמלק הזה שבתוכנו היו לנו חיים חלקים... המציאות של ספק בעולם זהו השקר במיטבו, זהו הזיוף הכי גדול שקיים בעולם אומר הרב, וכל זה נובע משאלה אחת "היש ה' בקרבנו" למה? איך? מה? זה לא העניין שלי. כך רצה הקב"ה! אפילו אדם שחטא, תשובה צריך לעשות ודאי, אבל זה לא אומר שמתר לו להתעצב, צריך להתחרט אבל לא להתעצב, הדכדוך, העצבות זה תוצאה של עמלק, אה, חבל שהלכתי, חבל שרק אם לא הייתי פוגש... הספיקות האלו שאם ואם זה עמלק!! איך אמר האדמו"ר מקרלין "אין בתורה מצווה מפורשת להיות שמח - אבל אין אפשרות להגיע למצווה בשלימות אם לא עושים זאת בשמחה"... מנגד גם אין שום עבירה מפורשת להרגיש עצוב, אבל העצבות יכולה להוביל אותך לכל החטאים. ברגע שאדם מדוכא ואין לו כח לכלום הוא כבר נופל לאשפתות, פה הוא בידי של עמלק... הכח של עמלק להיות כל היום אכול ספיקות, מה הפתרון? תכניס את הקב"ה לחיים!! תאמין שרפיון מגיע גם מה! הכל מתחיל מאמונה תמימה שהכל מה! נסביר!

לעמלק חשוב שתישאר למטה...

יהושע החליש את עמלק, מדוע הוא לא הרג את עמלק? התשובה - ברגע שידי של משה גוברות הם כלפי מעלה - וגבר ישראל! וכי ידיו של משה עושות מלחמה? שואלת המשנה, אלא בזמן שישראל מסתכלים כלפי למעלה היו גוברים, מהו הכח להתגבר על עמלק? התשובה - ברגע שמשעבדים את ליבם לאביהם שבשמים! היש ה' בקרבנו!! במעשינו - בתוך תוכנו. עם ישראל הסתפקו אם הרפיון גם מגיע מה! אומר ה' אם אתה מסתפק אם הרפיון מגיע או לא מגיע ממני - יבוא עמלק וילמד אותך שזה ממני... אם תאמין שהרפיון הוא גם ממני תדע שמטרת היא שאתה תרד כדי לעלות! עמלק הטיל ספיקות והוא פגע בשלימות של היציאה ממצרים!! ברגע שיתרו שמע על מלחמת עמלק הוא הבין את כח הכפירה... והכוונה שיתרו זיהה שעמלק נלחם ע"י הטלת הספיקות, ולכן מיד אחר כך מגיע הציווי לבנות משכן לה'. כשבונים את בית הבחירה, הכוונה כשבונים בעולם מציאות שאתה כל היום רואה את הקב"ה לנגד עיניך "שיויתי ה' לנגדי תמיד" כאשר אתה רואה שה' מנהל לך ת'עניינים - אין מציאות של ספק, ואז אין אחיזה לעמלק!! מתחת השמים יש לו אחיזה, אבל מעל השמים - זה בית המקדש, מקום שמגיע מהשמים, מקום שלא שייך בו המושג ספיקות... ובימינו איך מבטלים אותו? אומרת התורה משה רבנו עומד על ראש ההר "וידין אמונה" אומר האונקלוס [המפרש את התורה] "ויהו ידוהי פריסן בצלו" בצלו הכוונה בתפילתו!! חברים - להתפלל! ברגע שאדם מתפלל הוא משדר שזה שיש לו אפשרות למלאות את הפריזר וזה שיש כבר חיסון של פיזר הכל זה מלמעלה הכל משמים!! הוא פונה לשורש... ויהיו ידיו אמונה - אצל כל אחד מאיתנו קיימת נקודה מסויימת של משה רבנו הזה שמבקש שנחזק את ידינו, הכח העוצמתי של היהודי - הוא הפה!! נאמין שהכל משמים, נפסיק להילחץ, נישמע להוראות תורת משה ונכניס את הקב"ה "בקרבך" בקרבנו ניתן לה' ביטוי בתוך המעשים... מנהל הבריאה רומז לנו: בניי אהוביי, תרגישו שאני מולכם, ממילא הגאווה תרד, השנאה תיעלם והאהבה תנצח!! שנזכה.

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

על חסד יבנה הבית...

אבא שלי איש חסד של ממש מיד פנה אליו וביקש ממנו "תזכה אותי במיוחד בימים אלו במצוות חסד ותגיע לביתי, שהרי זכות גדולה היא לארח אורח תלמיד חכם!" הבחור לא סירב הוא מגיע לבית ופוגש באחי. קצת שיחה מעולם ההלכה, קצת בלימוד הגמרא, קצת על החיים ואז שואל האורח את אחי "תגיד לי אמרת שאתה מחפש בת זוג נכון?" אומר לו אחי נכון, אכן כן! "תראה אני מכיר בחורה עם מידות מצויינות שהיא מבני משפחתי, ואתה בן למשפחה כזאת שמשופעת בחסד - יש סיכוי טוב שיצא מזה משהו. תבדוק, אין לך מה להפסיד"...

יצא אחי להיפגש, התעניינות פה התעניינות שם, הבית מתפלל להצלחת זיווגו ובשעה טובה סוגרים חתונה. אבא שלי עשה חסד עם אורח, ולבסוף גילה שהאורח הזה דאג פה לאורחת חדשה לכל החיים - הכלה המהוללה... עולם חסד יבנה!!

סיפור השבוע

סיפור לי החברותא השבוע, קבל סיפור טרי טרי לעלון! מה יש? לפני הסגר האחרון בחור מהישוב אלעד הגיע לירושלים יום לפני מועד הבחינה שלו ברבנות. והנה השמש שוקעת וצריך מקום ללון... הדודה לא עונה לו בטלפון והכתובת החדשה שלה אינה ידוע לאף אחד מבני הבית. גם הישיבה בה הוא למד בצעירותו היתה סגורה מחמת היציאה ההדרגתית מהסגר הקודם. אמר בלבו הבחור 'אלך לערבית והקב"ה המתקין מחיה ומזון כל שכן שיתקין מקום לישון'... לאחר התפילה הוא מתיישב ללמוד ואז אבא שלי, סיפור החברותא, ניגש אליו והתעניין מהיכן הוא ולאן פניו מועדות, הרי השעה מאוד מאוחרת... מספר אבי פתאום נכנס בי משהו פנימי להתעניין בבחור, סתם כדי לעשות חסד עם תלמיד חכם. עונה הבחור לאבא "ת'אמת באתי כדי להבחן מחר בבקר ברבנות, והייתי בטוח שאמצא הלילה מקום ללון, אבל איך אומרים? יד ה' תכוון אותי למקום הנכון"...